

Aline Poolen **Raad van Bestuur ZorgAccent**

TWEE DAGDELEN MEELOPEN IN DE WIJK

Team wijkverpleging Nijverdal Kruidenwijk **Ria Schreurs**

Donderdag 15 augustus loop ik mee met verpleegkundige Ria Schreurs in de Kruidenwijk van Nijverdal.

's Ochtends hebben we o.a. twee oude dames bezocht van 92 en 96 jaar die nog zelfstandig wonen. Vervolgens helpt Ria een meneer met hartproblemen bij het douchen omdat hij daar de energie niet meer voor heeft.

Hij geeft aan dat hij dankzij Ria en haar collega's overdag nog dingen kan ondernemen en is daar heel blij mee.

Als ik vraag of hij dat misschien ook al op Zorgkaart Nederland heeft laten weten reageert hij ontkennend. Hij wil dat wel eens bekijken. Ria geeft aan: 'Ooh ja..., daar heeft iets over op ZorgAccent-web gestaan. Ik zal eens vragen in ons team hoe wij dit op gaan pakken'.

Het volgende bezoek is aan een echtpaar waarvan de man zorg nodig heeft en mevrouw verpleegkundige is geweest met diverse behaalde specialisaties. Ze vertelt dat ze helaas moest stoppen met haar vak toen ze op 30-jarige leeftijd trouwde... zo ging dat vroeger. En dat is nog niet eens zo lang geleden realiseer ik mij. Ook bezochten we een jonge militair die al een aantal maanden een complexe wond heeft in zijn bilnaad. In deze situatie is regelmatig afstemming nodig met het militair hospitaal in Utrecht. Militairen hebben een eigen zorgsysteem in Nederland.

Wat mij bijblijft van deze ochtend zijn de diverse oudere mensen die ondanks verschillende omstandigheden en achtergronden het liefst zelfstandig thuis wonen en hun eigen leven willen blijven leiden. Stuk voor stuk unieke mensen maar (meestal) ook een tikkeltje eigenwijs! Gelukkig hebben we wijze verpleegkundigen die hier heel soepel, niet belerend maar vooral creatief mee omgaan. Haren wassen in de keuken bij de kraan kan ook een optie zijn als iemand niet meer boven kan komen en geen traplift wil.

Ria heeft vele jaren ervaring in de wijkverpleging en mag over een aantal maanden met pensioen. Ze heeft het werk altijd met veel liefde en toewijding gedaan. Vele anekdotes weet ze mij te vertellen over de verschillen tussen vroeger en nu. Over zelfsturing en eigen regie; het is mooi veel zelf te mogen bepalen maar soms mist ze wel waardering van een leidinggevende.

We praten over de landelijke discussie die is ontstaan rondom de regieverpleegkundige. We concluderen dat het jammer is dat werkervaring minder lijkt te worden gewaardeerd dan opleiding. Ria is blij dat ze zich daar niet meer zo druk over hoeft te maken. Ik bedank Ria hartelijk voor de mooie en afwisselende ochtend: ik spreek veel waardering uit voor hoe zij haar werk doet en wens haar nog mooie maanden toe richting haar verdiende pensioen.

Team wijkverpleging Sluitersveld Noord Almelo Linda Roelofs

Maandag 19 augustus loop ik mee met wijkverpleegkundige Linda Roelofs in de wijk Rosarium Sluitersveld Noord in Almelo. We helpen verschillende oude dames onder de douche; Linda is vriendelijk en duidelijk en staat iedereen opgewekt te woord. Ook is ze snel en doortastend. Ze kent de mensen en hun netwerk heel goed. Na elk zorgmoment pakt ze haar iPad er even bij om de administratie in Ecare bij te werken en evt. bijzonderheden te rapporteren.

Een van onze cliënten deze ochtend is een heel kwetsbare, 90-jarige dame met een ernstig geïnfecteerde wond. Er wonen nog twee zoons bij haar in huis. Zij zorgen voor de boodschappen en de maaltijden. Mevrouw wordt middels een teiltje in de woonkamer geholpen met wassen. Niet ideaal maar in deze situatie de beste oplossing. We vertrekken naar een andere dame die al lang bij ZorgAccent in zorg is. Een eigengereide maar ook kwetsbare dame die haar eigen aanpak nodig heeft. Linda heeft een zwak voor haar. Deze vrouw is zo authentiek en heeft het nodig haar eigen regie te kunnen behouden. Dat raakt Linda zichtbaar.

Aan het einde van de route komen we nog bij twee mannen, relatief jong met een zorg/begeleidingsvraag. Eén van de mannen heeft een verstandelijke beperking. Dat vraagt weer om heel andere sociale vaardigheden. Linda legt mij voor elk bezoek even de context uit. Verder stelt ze mij netjes even voor en vraagt of men akkoord gaat dat ik vandaag als collega met haar meeloop. Niemand vindt het een probleem.

Als de route erop zit ga ik nog even mee naar het kantoor van Linda's team. Daar praten we door over Zorgkaart Nederland, een gezond teamresultaat en over de wet BIG 11. Ze laat mij zien hoe de PREM vragen in Ecare zijn te vinden. Ze heeft er al een paar samen met

cliënten ingevuld. In dit team was nét de evaluatie, die voorheen in Ecare zat, met diverse cliënten gevoerd. Een beetje dubbelop dus. Een lastig dilemma; landelijke afspraken houden hier geen rekening mee.

Voor mij is het belangrijk in alle landelijke ontwikkelingen mee te kunnen praten vanuit de inhoud en de praktijk. Veel beleidsmakers die ik tegenkom hebben geen idee hoe de praktijk werkt en bedenken nog wel eens dingen die helemaal niet helpend of handig zijn. Ook vertel ik dat men het teveel van bovenaf moet bedenken. Laten we jullie als zorgprofessionals vooral het vertrouwen geven dat jullie je vak goed uitoefenen en doen wat nodig is. Ik vertel dan hoe het er werkelijk aan toe gaat. Ook stimuleer ik hen om regelmatig mee te lopen in de praktijk zodat we echt ondersteunend kunnen zijn aan jullie werk. Geweldig om jullie vak in de wijkverpleging te zien uit oefenen! Het waren twee ontzettend leuke en afwisselende ochtenden waar ik veel van heb geleerd.

Grappig dat beide dames, naarmate we elkaar gaandeweg beter leerden kennen, niet echt een idee hadden wie ik ben. Een interessante vraag! Ik kom daar in een volgende blog graag een keer op terug. Ik wil Ria en Linda heel hartelijk danken dat ik een route mee mocht draaien.

